

**C. E. S
România**

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

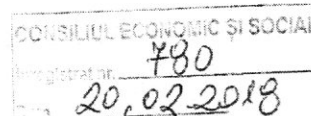
E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare ale Statelor și Guvernelor Membre ale Francofoniei (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului privind
modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000
privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România,
republicată, cu modificările și completările ulterioare**

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din 20.02.2018, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea motivare:

- proiectul elimină cu bună știință posibilitatea unui parteneriat eficient public-privat care să conducă la realizarea dezideratului exprimat mai sus, prin refuzul inițiatorului de a recunoaște dreptul patronatelor din domeniul de reglementare de a fi consultate cu privire la elaborarea textelor legale care să fie formulate de așa manieră încât măsurile adoptate se răspundă cât mai bine necesității și realității pieței, ținându-se cont de deficiențele constatate în desfășurarea activității economice;
- apreciem că eliminarea taxelor de autorizare, deși benefică pentru operatori, are un efect negativ asupra bugetului de stat, pentru că sunt înlocuite cu tarife ce se fac venit exclusiv la bugetul ANPC, instituție finanțată deja de la bugetul de stat;
- totodată, apreciem că este posibilă înlocuirea operațiunii de marcă cu marca de stat, cu o măsură mai puțin restrictivă pentru toți operatorii, indiferent de statul de proveniență, care conduce în mod cert la diminuarea evaziunii fiscale concomitent cu simplificarea procedurilor administrative;
- termenele propuse pentru predarea unor bunuri proprietate personală la art. II și art. III:

- sunt nelegale, pentru că predarea poansoanelor echivalează cu încălcarea dreptului de proprietate fără o justificare temeinică;
- sunt ireale pentru că nu se poate vinde întregul stoc până la 30.06.2018;
- transformă toți operatorii români în contravenienți;
- cele 20 de posturi suplimentare ale ANPC sunt insuficiente față de volumul de muncă preconizat;
- proiectul de act normativ nu a fost evaluat prin aplicarea Testului IMM, ce constă în efectuarea unui sondaj cu privire la potențialele efecte generate în activitatea întreprinderilor mici și mijlocii de introducerea noilor reglementări și trebuie să conducă la identificarea corecțiilor care se impun în definitivarea proiectului de act normativ;
- la Camera Deputaților există depus un proiect de lege PL-x 445/2010, adoptat de Senat în data de 02.09.2010 și retrimis Comisiei de industrie și servicii din Camera Deputaților în data de 19.03.2013. Drept urmare, „urgența” pentru promovarea unei ordonanțe de urgență nu este clar definită și argumentată;
- efectele negative ale noii reglementări (marcarea obligatorie cu marca de stat) asupra activității agenților economici de profil sunt semnificative și pot împiedica activitatea acestora prin majorarea costurilor administrative și prin birocratizare, ori în fundamentarea proiectului este invocată tocmai necesitatea debirocratizării. Tarifele pentru marcarea cu marca de stat și cu marca de responsabilitate reprezintă costuri care grevează agenții economici care trebuie să le suporte. Astfel, apreciem că aplicarea noii reglementări ar putea conduce implicit la desființarea unor locuri de muncă în sectorul privat și chiar la intrarea în insolvență a unor societăți de profil ori la închiderea unor unități;

Mai precis, este vorba de:

- majorarea exagerată a costurilor de marcă (o persoană plătită din cadrul operatorului economic + tarifele plătite către ANPC);
- costul distrugerii poansoanelor existente, aprobate de ANPC (agenții economici beneficiază deja de dreptul de a realiza bunuri din metale prețioase care intră în circuitul economic pe seama mărcii de garanție proprii, în urma pregătirii personalului propriu și respectiv a unor examene special organizate și a achitării unor taxe. Societățile respective au făcut în timp cheltuieli și investiții semnificative, care nu se pot recupera);
- costuri de achiziție pentru poansoane noi;
- costuri suplimentare generate de manipularea obiectelor în procesul de marcă;
- mărirea timpului de onorare a comenzilor, scăderea operativității și creșterea nivelului de insatisfacție al clienților. Consumatorii vor avea de suportat și ei, întrucât este foarte posibil ca cel puțin o parte din costurile suplimentare, îndeosebi legate de transportul

bunurilor către ANPC și de la ANPC înapoi la agenții economici, să ducă la creșterea prețului final suportat de clienți (exemplu: o societate cooperativă meșteșugărească, ce ar avea de făcut numeroase drumuri de la sediul său din Reșița la Timișoara (circa 200 km dus-întors), nemaivorbind de necesitatea asigurării securității fiecărui transport, care cel mai probabil se va reflecta și aceasta în costul final al produsului, suportat de client);

- argumentația pro-cauza a ANPC din „Raportul Testului IMM” este oarecum contradictorie, pe de o parte utilizându-se evaziunea fiscală ca argument pentru necesitatea promovării proiectului (în fundamentare se susține că, prin lipsa obligativității aplicării mărcii de certificare, nu se asigură protecția consumatorului la cel mai înalt nivel, existând un nivel ridicat al falsurilor și contrafacerilor, precum și al evaziunii fiscale), dar pe de altă parte se afirmă că numai 9,6% din cei 4000 de agenți economici autorizați, aflați în funcțiune utilizează marca de garanție proprie. Se înțelege că proiectul este „dedicat” unui număr de 384 de agenți economici, evaziunea fiscală datorându-se strict acestora. Din altă perspectivă, se afirmă că sarcinile administrative suplimentare nu există, ori sarcinile corespunzătoare celor 384 de agenți economici nu pot fi considerate ca minore;
- marcarea obligatorie de către ANPC cu marca de stat se suprapune în mod neproductiv peste marcarea cu marca de garanție proprie (denumită „marcă de responsabilitate”). Se poate considera chiar că responsabilitatea pentru marcarea făcută de ANPC cade tot în sarcina agenților economici. Practic, nu se înțelege cum este realizată efectiv protecția consumatorilor, din moment ce ANPC nu emite certificate de garanție pentru marcare;
- un alt motiv invocat pentru modificarea O.U.G. nr. 190/2000 îl constituie crearea cadrului necesar aplicării prevederilor Regulamentului (EC) 764/2008 al Parlamentului European, care face referire la libera circulație a mărfurilor între statele membre ale UE. Turcia nu este, cel puțin deocamdată, membră UE, dar în schimb beneficiază de o susținere puternică, la nivel înalt, pentru comercianții turci, ceea ce lipsește producătorilor autohtoni. Nu există recunoașteri bilaterale între Statele Membre ale mărcilor de stat și, ținând seama că Turcia reprezintă proveniența celei mai mari părți din bijuteriile de pe piață, o cantitate semnificativă fiind chiar falsuri, se pune problema discriminării operatorilor români în raport cu operatorii din țara respectivă;
- la o primă lectură, se constată că nota de fundamentare nu este concordantă cu conținutul proiectului și nu are la bază un studiu de impact socio-economic care să precizeze concret care este plus valoarea de care se va bucura consumatorul prin aplicarea obligatorie a mărcii de stat și cum îi protejează această marcă, interesele consumatorului în raport de actuala marcă de certificare aplicată facultativ de ANPC;

- prin măsurile de confiscare propuse, proiectul de ordonanță încalcă regimul juridic general al proprietății care consacră caracterul absolut, exclusiv și perpetuu al dreptului de proprietate. Confiscarea prevăzută de acest proiect de act normativ este cea mai severă măsură care poate fi luată împotriva dreptului de proprietate privată, deoarece conduce chiar la pierderea acestuia, astfel că măsura confiscării bunurilor reglementată în proiect, reprezintă dispoziții din sfera de reglementare a legilor organice prevăzute la art. 73 alin. 3 lit. m) din Constituție, fiind norme care nu pot fi adoptate pe calea ordonanței de guvern;
- întreaga construcție normativă a proiectului pare să demonstreze că lucrurile sunt forțate/exagerate de ANPC, care încearcă să dețină monopolul asupra acestei activități.

Președinte,
Iacob BACIU

